

ปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ¹

ณัฐกานต์ ลิทธิโชติเดชาสกุล²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560, ประมวลกฎหมายอาญา, พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565, พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช 2510, กฎกระทรวงมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน พุทธศักราช 2566 และข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2566 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ เพื่อศึกษาความหมาย ความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ เพื่อศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ เพื่อศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ และเพื่อศึกษาแนวทางและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ

ปัญหาการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศถือเป็นความผิดออกจากรั้วที่รุนแรง จึงมีพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565 ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ไม่ใช้บทลงโทษ แต่เป็นมาตรการเพื่อความปลอดภัย ซึ่งได้กล่าวถึงมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง ซึ่งความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 ถึงมาตรา 284 ในพระราชบัญญัติดังกล่าวมีมาตรการดังต่อไปนี้

มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ทั้งในขณะรับโทษหรือภายหลังจากการพ้นโทษ ได้แก่ มาตรการทางการแพทย์ หรือมาตรการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวงโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ โดยผู้ที่มีอำนาจขอให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดนั้นคือ พนักงานอัยการ ส่วนผู้มีอำนาจในการสั่งคือ ศาล โดยพนักงานอัยการต้องทำเป็นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดต้องยื่นในระหว่างรับโทษจำคุกโดยจะขอรวมไปในคำฟ้องคดีหรือก่อนศาลมีคำพิพากษาก็ได้

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์สุเมธ จานประดับ และคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรนิติ เทพสุเมธานนท์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล สิริพิฑูร.

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดลพบุรี.

มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ คือ มาตรการที่ใช้เฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดที่พ้นโทษออกจากเรือนจำซึ่งได้ระบุมมาตรการไว้ในมาตรา 22 ซึ่งการกำหนดระยะเวลาในการเฝ้าระวังต้องไม่เกิน 10 ปีนับแต่วันพ้นโทษ โดยให้พนักงานอัยการเป็นผู้ร้องขอให้ใช้มาตรการดังกล่าว

มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ เมื่อศาลเห็นว่ามีความเห็นสมควรเชื่อได้ว่าผู้กระทำความผิดจะกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกและไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันไม่ให้ผู้นั้นกระทำความผิดได้ ซึ่งการคุมขังเป็นมาตรการไม่ใช่บทลงโทษ และไม่ใช่เป็นการกักขัง

การคุมขังฉุกเฉิน เมื่อพนักงานอัยการเห็นว่าผู้ถูกเฝ้าระวังจะมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะกระทำความผิดตามมาตรา 3 และมีเหตุฉุกเฉิน ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลสั่งให้มีการคุมขังฉุกเฉินผู้ถูกเฝ้าระวังแต่ต้องไม่เกิน 7 วันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง

จากการศึกษาปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ พบว่ามีปัญหาอยู่หลายประการสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับโทษทางอาญาสำหรับผู้กระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งการบังคับโทษทางอาญากับผู้กระทำความผิดมีประเด็นปัญหาที่ต้องวินิจฉัย ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้กระทำความผิดได้รับโทษแล้วกลับมากระทำความผิดซ้ำภายใน 3 ปี

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 93 บัญญัติว่า “ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำแนกไว้ในอนุมาตราต่อไปนี้ซ้ำในอนุมาตราเดียวกันอีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายในเวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

(10) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 ถึงมาตรา 285”

มาตรา 93(10) เป็นการกำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่กลับมากระทำความผิดซ้ำภายใน 3 ปี ต้องเพิ่มโทษถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดในครั้งหลัง ซึ่งเมื่อระยะเวลาเพิ่มขึ้นเกิดผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศก็มีมากขึ้นเรื่อย ๆ และผู้กระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศก็มีมากขึ้น

การที่ผู้กระทำความผิดนั้นกลับมากระทำความผิดซ้ำ อาจเกิดจากการที่ผู้กระทำความผิดมีความผิดปกติหรือมีความบกพร่องด้านร่างกายหรือจิตใจ ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยทางด้านร่างกาย จิตใจ และทาง

สังคมแวดล้อม ตามสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยม (Positive School)³ จึงทำให้ผู้กระทำความผิดรู้สึกแปลกแยกจากสังคมจึงหันกลับไปกระทำความผิดซ้ำ ตามแนวคิดของการเกิดความรู้สึกแปลกแยก⁴

ดังนั้น การที่ผู้กระทำความผิดได้รับการฟื้นฟูโทษออกสู่สังคมและกลับมาก่อทำความผิดซ้ำภายในระยะเวลา 3 ปี ที่กฎหมายกำหนดให้เพิ่มโทษถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง การที่ผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศกลับมาก่อทำความผิดซ้ำนั้น เป็นการที่ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย ไม่กลัวการถูกลงโทษ หรืออาจเห็นว่าบทลงโทษน้อยเกินไป จึงหันกลับมาก่อทำความผิดซ้ำ จึงควรลงโทษให้หนักขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ซึ่งผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศนั้นจำเป็นต้องได้รับการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้งเพื่อไม่ให้กลับไปกระทำความผิดซ้ำเนื่องจากเป็นความผิดที่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม ตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง (Deterrence)⁵ จึงเป็นประเด็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข

1.2 การใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ

ตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565 มาตรา 22 นั้น คือ มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ซึ่งก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดกำหนดให้กรมราชทัณฑ์จัดทำรายงานจำแนกลักษณะของนักโทษเด็ดขาดว่าสมควรให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดแก่นักโทษคนใด⁶ ก็จะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการเป็นผู้ร้องขอต่อศาล⁷ ซึ่งศาลอาจกำหนดระยะเวลาการเฝ้าระวังในแต่ละมาตรการตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันพ้นโทษ

การใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อเทียบกับต่างประเทศ เช่น

³ พรชัย ชันดี และคณะ, ทฤษฎีทางอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัยและนโยบายประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต, 2558).

⁴ Seeman M, "On the Meaning of Alienation," American Sociological Review, เล่ม 24, ฉบับที่ 6(สมาคมสังคมวิทยาอเมริกัน: 2502), หน้า 783-791.

⁵ อนุรักษ์วัฒน์ สุทธิโยธิน, ทฤษฎีการลงโทษ, ค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2567, https://www.stou.ac.th/schools/slwl/upload/41716_6.pdf, หน้า 20-21.

⁶ ข้อ 4 กฎกระทรวงมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน พุทธศักราช 2566.

⁷ มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565.

ประเทศออสเตรเลีย⁸จะมีกฎหมายชื่อ The Serious Offenders Act 2018⁹ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการติดตามควบคุมสอดส่องผู้พ้นโทษคดีอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์เกี่ยวกับเพศ (serious sex offence) ซึ่งมีคำสั่งคุมประพฤติหรือเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์เกี่ยวกับเพศหรือความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ศาลสั่งเป็นระยะเวลาไม่เกินสิบห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ¹⁰

ประเทศฝรั่งเศส¹¹ จะมีกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำซึ่งจะบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในชื่อ suivi socio-judiciaire จะมีมาตรการตามกฎหมายที่แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูบำบัด และมาตรการเฝ้าระวัง ซึ่งมาตรการเฝ้าระวังต้องอยู่ภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้¹²

(1) ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี ศาลมีอำนาจกำหนดระยะเวลาของ suivi socio-judiciaire ไม่เกิน 10 ปี

(2) ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หากศาลมีเหตุผลพิเศษ ศาลมีอำนาจกำหนดระยะเวลาของ suivi socio-judiciaire ไม่เกิน 20 ปี

(3) ความผิดที่มีโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ศาลมีอำนาจกำหนดระยะเวลาของ suivi socio-judiciaire ไม่เกิน 20 ปี

(4) ความผิดที่ศาลจำคุก 30 ปี ศาลมีอำนาจกำหนดระยะเวลาของ suivi socio-judiciaire ได้ 30 ปี

เมื่อเปรียบเทียบกับทั้งสองประเทศที่ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษ ถือว่าประเทศไทยใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ซึ่งมีกำหนดไม่เกินสิบปี ซึ่งหากเทียบกับประเทศออสเตรเลียกับประเทศฝรั่งเศสถือว่าน้อยเกินไป เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ถูกเฝ้าระวังกลับมากระทำความผิดซ้ำ จึงเป็นประเด็นที่เป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข

1.3 การร้องขอใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน

⁸ ปกป้อง ศรีสนิท, “แนวทางการปรับปรุงกฎหมายเพื่อป้องกันอันตรายจากผู้กระทำความผิดหรือผู้พ้นโทษที่มีพฤติกรรมเป็นภัยต่อสังคมระยะที่ 1,” วารสารนิติศาสตร์, 2564, หน้า 513.

⁹ The Serious Offenders Act 2018, Victorian Legislation, ค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2567, <https://www.legislation.vic.gov.au/in-force/acts/serious-offenders-act-2018/011>.

¹⁰ The Serious Offenders Act 2018, section 19(1).

¹¹ ปกป้อง ศรีสนิท, หน้า 517.

¹² Code penal Article 131-36-1.

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการทำคามผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565 กำหนดให้ผู้ที่มีอำนาจร้องขอใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะพนักงานอัยการเท่านั้นที่มีอำนาจร้องขอใช้มาตรการดังกล่าว

เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศออสเตรเลียได้กำหนดให้ผู้เสียหายมีบทบาทสำคัญและมีส่วนร่วมในกระบวนการออกคำสั่ง¹³ โดยผู้เสียหายมีสิทธิยื่นข้อสังเกตไปที่ศาลที่พิจารณาคดีในกระบวนการพิจารณาออกคำสั่งคุมประพฤติ หรือเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ หรือคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษรวมทั้งกระบวนการทบทวนคำสั่งดังกล่าวด้วย¹⁴

ประเทศไทยกำหนดให้เพียงเฉพาะพนักงานอัยการเท่านั้นที่เป็นผู้ร้องขอใช้มาตรการดังกล่าว ถือเป็นการจำกัดสิทธิแก่ผู้เสียหายที่จะขอใช้มาตรการดังกล่าว จึงเป็นประเด็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข

1.4 กรณีผู้กระทำความผิดได้หลบหนีมาตรการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการทำคามผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565 ตามบทบัญญัติมาตรา 35 ศาลจะออกหมายเรียกผู้ถูกเฝ้าระวัง ถ้าไม่มาตามหมายเรียกจะออกหมายจับผู้เฝ้าระวังทันที แต่ต้องอยู่ภายในกรอบระยะเวลา 3 ปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนีระหว่างเวลาที่ต้องคุมขัง จะคุมขังผู้เฝ้าระวังไม่ได้ ถือเป็นช่องว่างในการหลบหนีของผู้ถูกเฝ้าระวัง เพื่อไม่ให้ได้รับการถูกคุมขัง ซึ่งไม่ได้กำหนดบทโทษของการหลบหนีจากการคุมขังไว้ จึงเป็นประเด็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข

2. ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิตของผู้กระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการทำคามผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565 มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ได้แก่ มาตรการทางการแพทย์ และมาตรการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง โดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ จะใช้มาตรการดังกล่าวได้ด้วยการต้องเป็นผู้ร้องขอ ซึ่งผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศนั้นอาจเกิดจากที่ผู้กระทำความผิดนั้นมีความผิดปกติหรือมีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือจิตใจของผู้กระทำความผิดนั้น ซึ่งหากผู้กระทำความผิดมีอาการป่วยแล้วไม่ได้การรักษาอาจทำให้เป็นภัยต่อสังคมได้ หากแพทย์มีความเห็นว่าควรใช้มาตรการทางการแพทย์ ต้องขอความยินยอมจากผู้กระทำความผิด ซึ่งหากผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมก็จะไม่ได้รับการรักษา เมื่อผู้กระทำความผิดพ้นโทษอาจวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำได้

3. ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันผู้กระทำความผิดหลังได้รับการปล่อยตัว

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการทำคามผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565 มาตรการป้องกันการทำคามผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศไม่ใช่บังคับกับ

¹³ The Serious Offenders Act 2018, section 135(1).

¹⁴ ปกป้อง ศรีสนิท, หน้า 512-515.

บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งปัจจุบันเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศเป็นเพิ่มจำนวนมากขึ้น เพราะความอยากรู้อยากลอง ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย จึงต้องมีการป้องกันไม่ให้กระทำความผิดต่อกฎหมาย¹⁵

ดังนั้น เพื่อให้ปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในปัญหาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับโทษทางอาญาสำหรับผู้กระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับ

1.1 ผู้กระทำความผิดได้รับโทษแล้วกลับมาก่อทำความผิดซ้ำภายใน 3 ปี

เพิ่มบทบัญญัติเป็นมาตราเฉพาะในลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งอาจจะบัญญัติว่า “ ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 ถึงมาตรา 285 ซ้ำเดิมอีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง”

1.2 การใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ

มาตรา 22 แก้เป็น “เมื่อนักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 ภายหลังพ้นโทษ ให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษโดยกำหนดมาตรการเดียวหรือหลายมาตรการตามควรแก่กรณีก็ได้”

1.3 การร้องขอใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน

มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ตามบทบัญญัติมาตรา 19 มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ตามบทบัญญัติมาตรา 22 มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ ตามบทบัญญัติมาตรา 28 และการคุมขังฉุกเฉิน ตามบทบัญญัติมาตรา 37 ผู้ที่เป็นผู้ร้องขอในการใช้มาตรการดังกล่าวข้างต้นนั้น โดยให้เฉพาะพนักงานอัยการเพียงเท่านั้น

เห็นควรให้ผู้เสียหายเป็นผู้มีอำนาจในการร้องขอใช้มาตรการดังกล่าวด้วย

1.4 กรณีผู้กระทำความผิดได้หลบหนีมาตรการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ

เห็นควรขยายระยะเวลากรณีผู้ถูกเฝ้าระวังหรือผู้ที่ได้รับการคุมขังหลบหนีออกไป เนื่องจากระยะเวลา 3 ปีน้อยเกินไป หากผู้กระทำความผิดหลบหนีเห็นควรเพิ่มโทษคุมขังกึ่งหนึ่งที่ศาลกำหนดโทษคุมขัง และกำหนดระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนีระหว่างเวลาที่ต้องคุมขังเป็นอันล่วงเลยการคุมขัง

¹⁵ นฤมล ถินทอง, “มาตรการทางเลือกทดแทนโทษประหารชีวิต” (วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561), หน้า 12, <https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=4605&context=chulaetd>.

2. ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิตของผู้กระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ

เห็นควรให้ผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศทุกคนควรได้รับการตรวจจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาจิตเวชก่อนถูกปล่อยตัวสู่สังคม หากแพทย์เห็นควรให้ใช้มาตรการทางการแพทย์กับผู้กระทำความผิดคนใด ก็สามารถใช้มาตรการทางการแพทย์กับผู้กระทำความผิดคนนั้นได้เลย

3. ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันผู้กระทำความผิดหลังได้รับการปล่อยตัว

เห็นควรให้ใช้พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565 กับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

แก้ไข มาตรา 4 เป็น “พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามบทบัญญัติมาตราหนึ่งมาตราใดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 ในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี”

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

ณัฐฐวัฒน์ สุทธิโยธิน. ทฤษฎีการลงโทษ. [Online]. Available URL: https://www.stou.ac.th/schools/slw/upload/41716_6.pdf. (23 กรกฎาคม 2567).

ปกป้อง ศรีสนิท. “แนวทางการปรับปรุงกฎหมายเพื่อป้องกันอันตรายจากผู้กระทำความผิดหรือผู้พ้นโทษที่มีพฤติกรรมเป็นภัยต่อสังคมระยะที่ 1.” วารสารนิติศาสตร์. 2564. หน้า 509-510, 513, 517, 512-515.

นฤมล ถินทอง. “มาตรการทางเลือกทดแทนโทษประหารชีวิต.” วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561. <https://digital.car.chula.ac.th/cgi/>.

พรชัย ชันดี และคณะ. **ทฤษฎีทางอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัยและนโยบายประยุกต์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต, 2558.

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พุทธศักราช 2565.

ภาษาต่างประเทศ

Code penal.

Seeman M. “On the Meaning of Alienation.” American Sociological Review. เล่ม 24. ฉบับที่ 6. (สมาคมสังคมวิทยาอเมริกัน: 2502), หน้า 783-791.

The Serious Offenders Act 2018.